

TEKSTEN VOOR PRENTJES

B 1

Als ik ooit heenga,
begraaf me dan niet onder je tranen.
Maar denk met vreugde terug
aan mijn lach
niet op mijn graf
maar in je eigen leven
waar ik gelukkig was

B 2

Hou me (niet) vast
vanaf hier
heb ik alleen te gaan
ik zal altijd
- ergens -
bij je zijn
we zijn tochtgenoten
maar hier neem ik afscheid
ik neem je lach en je speelsheid mee
je warme liefde ook
maar hou me niet vast
want
ik wil zoals altijd
in vrijheid
mijn eigen weg kunnen gaan.

Claire Van den Abeele

B 3 (man/vrouw)

Afscheid nemen van jou
is voor ons niet zo eenvoudig.
Jouw sterven had je reeds lang aanvaard.
je hebt ons ook voorbereid.
Alleen, we hebben er moeite mee.
Jou niet meer tussen ons te zien
zal ons vreemd aandoen.
Zeker is, dat we je verder tussen ons
zullen aanvoelen.

We dragen in ons hart mee:
je verbondenheid met je man,
je bezorgdheid om 'de kinderen',
je inzet voor de dingen van elke dag,
je meevoelen met vreugde en verdriet.

B 4

De Moeders gaan, maar sterven niet,
ze leven naar ze geven ;
zoolang men Moeders kinderen ziet,
zoolang zal Moeder leven !
O kinders, al wat Moeder was
zij heeft het u gegeven :
laat elk iets van wat Moeder was
hernieuwd in zich herleven !

L. Reybens

B 5

Hij zal vanavond
hier niet zijn.
Wij zullen hem
de hand niet meer
kunnen drukken.
De goede
sterke hand
van een mens.
Hij is nu weg,
al lijkt het mij
of hij slechts
even buiten is.

Roland Jooris

B 6

Als je mij nog iets wil geven
dan zou ik vragen
sterf niet met mij
omhels het leven
je mag bedroefd zijn
maar wanhoop niet
verdrink niet in té groot verdriet
Als je mij nog iets wilt schenken
dan zou ik willen
blijf de toekomst zien
blijf hoopvol denken
zodat je uitgroeit
en voluit leeft
het leven alle kansen geeft

Yvonne van Emmerik

B 7

Ook al ben je gestorven
je diepste ik, je kleinste jou,
je binnenste zelf
leeft verder in mij.

Ik draag je nu in gedachten overal mee.
Van hier naar daar en over de tijd heen.
Want jou zal ik me altijd herinneren.

Jou draag ik mee in de nacht
en in de dagen die volgen,
de zomer en de herfst
en de jaren die nog komen.
Jou zal ik me altijd herinneren.

B 8

Voor elk moment
waarop je mij hebt blij gemaakt,
voor elk verdriet
waarvan je mij hebt vrijgemaakt,
voor elke keer
dat jij bij mij vrouwen zocht,
voor elke schakel
die ons binden mocht,
zeg ik dank.
Voor elk lief woord
dat zacht over je lippen kwam,
voor al het kwaad
dat jij uit mijn hart ontnam,
voor elke gunst
waarvoor je stil gebeden hebt,
voor elke pijn
die jij voor mij vermeden hebt,
zeg ik je dank.

Uit Belijdenis – Will Ferdy

B 9

Leg me dan zachtjes
in de koele aarde
nu ik de lengte van de dagen
niet meer hoef te dragen.
Dit lichaam is voorbij,
hoewel nog zwaar van liefde en verlangen.
Maar licht ook als een korrel zand,
die meegenomen door de wind
alle gewicht verliest
om rust te vinden onder stille sterren.
Geef me die vleugels
geef me vrij.
Maar herinner mij
verberg mijn naam niet
tussen plooiën van verdriet.
Bewaar hem als een handvest
of een lied dat door je hoofd blijft spelen.
Zolang ik voort besta in tekens en verhalen
zolang nog hoor ik bij dit leven.

Kris Gelaude

B 10 (man/vrouw)

Mama, het doet zo'n pijn je te verliezen.
Een lange strijd heb je voor ons gestreden,
omdat jij maar al te goed wist hoezeer we je
nodig hadden.

Mama, dit afscheid komt veel te vroeg.
Er was nog zoveel te zeggen
zoveel te doen
zoveel te beleven
zoveel goed te maken
zoveel...

Nu zijn er alleen nog de herinneringen.
Je aangeboren orde en stiptheid, je diep
gewortelde eerbied voor de medemens,
je oprecht meevoelen voor al wie door
tegenslagen werd getroffen,
je niet aflatende bekommernis over ons,
waren zovele gaven die je hebben gesierd.
Mama, wij vergeten niet wat jij ons allemaal
leerde.

B 11

Als ik ooit doodga
begraaf me dan niet,
verstik me niet onder een zware steen.
Laat me de kans om vrij te zijn,
te gaan over de grenzen van de dood
mee met de wind als de witte vogels
de groene natuur en de zee
die ik bewonderde
tijdens mijn leven.

Als ik doodga
verstik me dan niet met je tranen
maar schep een herinnering aan mijn lach
niet op mijn graf
maar in je eigen leven, daar...
waar ik gelukkig was.

B 12

Wanneer ik morgen doodga,
vertel dan aan de bomen,
hoeveel ik van je hield.
Vertel het aan de wind,
die in de bomen klimt
of uit de takken valt,
hoe lief ik je had.
Vertel het aan een kind
dat jong genoeg is
om het te begrijpen.
Vertel het aan een dier
misschien alleen
door het aan te kijken.
Vertel het aan de huizen van steen,
vertel het aan de stad
hoe lief ik je had.
Maar zeg het aan geen mens,
ze zouden je niet geloven,
ze zouden het niet willen geloven
dat alleen maar een man,
alleen maar een vrouw,
dat een mens een mens zo liefhad
als ik jou.

Hans Andreus

B 13

Als ik je naam in het zand had geschreven
hadden de golven hem na korte tijd uitgewist
Als ik je naam in een boom had gegrift
was de schors met de tijd vergaan
Als ik je naam in het marmer had gekapt
was de steen na veel tijd gebroken
Maar ik heb je naam in mijn hart geborgen
en daar wordt hij voor de eeuwigheid
goed bewaard

Valeer Deschacht